

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

**ΣΧΕΔΙΟ
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ**

**Στο Σχέδιο Νόμου: «ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΔΑΤΩΝ-ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2008/56/ΕΚ ΤΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 17^{HS} ΙΟΥΝΙΟΥ 2008»**

I. ΓΕΝΙΚΑ

Οι σύγχρονες τάσεις σχεδιασμού και διαμόρφωσης της πολιτικής περιβάλλοντος και των άλλων πολιτικών σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο, καθώς και η ανάγκη αποτελεσματικής άσκησης των πολιτικών αυτών δημιουργούν νέους προσανατολισμούς και επιβάλλουν εμπειριστατωμένη αντιμετώπιση και τεκμηριωμένη ανάλυση των σύγχρονων προβλημάτων που έχουν επίπτωση στην ποιότητα της ζωής. Τα προβλήματα αυτά είναι όλο και περισσότερο αλληλένδετα μεταξύ τους και αυτό επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο σχεδιάζονται, διαμορφώνονται και ασκούνται οι νέες πολιτικές.

Το θαλάσσιο περιβάλλον αποτελεί πολύτιμη κληρονομιά που πρέπει να προστατεύεται, να διαφυλάσσεται και, εφόσον είναι εφικτό, να αποκαθίσταται ώστε τελικά να διατηρείται η βιοποικιλότητα και να εξασφαλίζεται η πολυμορφία και η δυναμική του.

Ωστόσο σήμερα το θαλάσσιο περιβάλλον αντιμετωπίζει σειρά απειλών που ενδέχεται να προκαλέσουν μη αναστρέψιμες και δυσανάλογες μεταβολές στα θαλάσσια οικοσυστήματα, με ευρύτερες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Στις απειλές αυτές περιλαμβάνονται οι επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος, ο αντίκτυπος στην αλιεία, οι πετρελαιοκηλίδες, ο ευτροφισμός, η ρύπανση από απορρίψεις επικίνδυνων ουσιών. Ιδίως όμως η αλλαγή του κλίματος και οι αλιευτικές δραστηριότητες αποτελούν δύο από τις πλέον σημαντικές πιέσεις που ασκούνται στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Μεταξύ των επιπλέον δυσκολιών συγκαταλέγονται οι θεσμικοί φραγμοί που παρεμποδίζουν τη βελτίωση της προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος στην Ευρώπη καθώς και σοβαρά κενά στους τομείς της πληροφόρησης και των γνώσεων. Η παρατηρούμενη υποβάθμιση του θαλασσίου περιβάλλοντος και η αντίστοιχη απώλεια οικολογικού κεφαλαίου θέτει σε κίνδυνο την παραγωγή πλούτου και τη δημιουργία ευκαιριών απασχόλησης από τις θάλασσες.

Το θαλάσσιο περιβάλλον δεν ακολουθεί τα υφιστάμενα γεωπολιτικά σύνορα. Είναι ως εκ φύσεως διασυνοριακό και κατά συνέπεια απαιτεί συνεργασία και κοινές αρχές. Με αυτές τις συνθήκες, είναι καταδικασμένη κάθε προσπάθεια να αντιμετωπισθεί το θαλάσσιο περιβάλλον αποκλειστικά και μόνο σε εθνικό επίπεδο.

Τα κράτη μέλη που γειτονεύουν με κάποια θαλάσσια περιοχή θα μπορούσαν να καταλήξουν σε διαφορετικά συμπεράσματα όσον αφορά τις προσεγγίσεις, τις διαγνώσεις και τα προγράμματα των μέτρων που θα πρέπει να διαμορφωθούν, ανεξάρτητα από την ενότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Τα κράτη μέλη μπορεί να κινηθούν προς διαφορετικές ή ακόμη και αντιφατικές κατευθύνσεις, με διαφορετικές προθεσμίες για την ανάληψη της επιβεβλημένης δράσης, με συνέπεια η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος να αποδειχθεί αναποτελεσματική. Το αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι να μην επιτευχθεί καμία βελτίωση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Κατά καιρούς έχουν θεσπισθεί, διάφορα μέτρα, στο πλαίσιο άσκησης τομεακών πολιτικών, τόσο σε επίπεδο κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο, με στόχο τον έλεγχο των δυσμενών επιπτώσεων στο θαλάσσιο περιβάλλον. Ωστόσο τα μέτρα αυτά, λόγω του διάσπαρτου και αποσπασματικού τους χαρακτήρα, αποδείχθηκε ότι δεν επαρκούν για ουσιαστική και αποτελεσματική προστασία.

Αν και πολλά από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αναπτύξει εθνικά μέτρα για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και συνεργάζονται ενεργώς στο πλαίσιο των αντιστοιχών διεθνών συμφωνιών, η επίτευξη προόδου έχει παρεμποδιστεί επειδή τα εθνικά μέτρα δεν επηρεάζουν τις δραστηριότητες άλλων χωρών που συνορεύουν με αυτά σε κάποια θαλάσσια περιοχή καθώς και επειδή η διεθνής συνεργασία, ιδίως στο πλαίσιο των περιφερειακών θαλάσσιων συμβάσεων, οδήγησε σε διφορούμενα αποτελέσματα λόγω της έλλειψης μηχανισμών επιβολής και ελέγχου της αντίστοιχης νομοθεσίας εκ μέρους των ως άνω οργανισμών.

Έτσι η επιτακτική ανάγκη για μια συνολική και ολοκληρωμένη πολιτική η οποία να εστιάζεται στην προστασία θαλάσσιου περιβάλλοντος, οδήγησε στην υιοθέτηση της οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

Η οδηγία 2008/56/ΕΚ αφορά αποκλειστικά και μόνο αυτό που δεν μπορούν να επιτύχουν ικανοποιητικά τα κράτη μέλη χωριστά, δηλαδή την καθιέρωση ενιαίου πλαισίου για ολόκληρη την ΕΕ, μέσω του οποίου να είναι δυνατή η αποτελεσματικότερη προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Γενικός στόχος της θέσπισης αυτής της οδηγίας είναι η προαγωγή της αειφόρου χρήσης των θαλασσών και η διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Το υψηλό επίπεδο προστασίας που παρέχει στο θαλάσσιο περιβάλλον η κοινοτική οδηγία είναι καθοριστικής σημασίας για να εξασφαλισθεί η πλήρης αξιοποίηση του οικονομικού και κοινωνικού δυναμικού των θαλασσών. Παράλληλα η οδηγία συνεισφέρει σημαντικά στην ναυτιλιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την πλήρη αξιοποίηση του υφιστάμενου δυναμικού για την ανάπτυξη θαλάσσιων δραστηριοτήτων με περιβαλλοντικά βιώσιμες μεθόδους.

Με την οδηγία καθιερώνεται ένα κοινό πλαίσιο για την ΕΕ εντός του οποίου είναι δυνατή η αντιμετώπιση των κοινών προκλήσεων θεσπίζοντας παράλληλα κοινές αρχές και προσεγγίσεις για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Αφήνονται μεγάλα περιθώρια για τη λήψη αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο, καθώς και για τον περιφερειακό συντονισμό. Η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων σε περιφερειακό επίπεδο και ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των απαιτούμενων μέτρων για την επίτευξη των ως άνω στόχων και, ως εκ τούτου, της ικανοποιητικής περιβαλλοντικής κατάστασης του

θαλάσσιου περιβάλλοντος υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εντός εκάστης των θαλάσσιων περιφερειών επαφίνονται αποκλειστικά και μόνο στα κράτη μέλη.

Στόχος της οδηγίας -πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική είναι να αποκατασταθεί η οικολογική υγεία των θαλασσών της Ευρώπης επιτυγχάνοντας και διατηρώντας την «καλή περιβαλλοντική τους κατάσταση» ως το 2021. Δεδομένων των διαφορών όσον αφορά τις συνθήκες και τα προβλήματα του θαλασσίου περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την πρόταση καθιερώνονται συγκεκριμένες θαλάσσιες ευρωπαϊκές περιφέρειες βάσει γεωγραφικών και περιβαλλοντικών κριτηρίων.

Με την οδηγία 2008/56/EK εξασφαλίζεται ένα ολοκληρωμένο πολιτικό πλαίσιο στο οποίο λαμβάνονται υπόψη όλες οι πιέσεις και οι επιπτώσεις ενώ παράλληλα καθορίζονται σαφείς και επιχειρησιακές δράσεις με στόχο την αποτελεσματικότερη προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος. Η οδηγία εφαρμόζεται σε επίπεδο θαλάσσιων περιφερειών.

Η οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική καλύπτεται από το έκτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον που εγκρίθηκε το 2002. Η οδηγία αντιμετωπίζεται στο ευρύτερο πλαίσιο της ανάπτυξης της νέας θαλάσσιας πολιτικής για την Ευρωπαϊκή Ένωση που ανακοινώθηκε με την Πράσινη Βίβλο και αποτελεί τον περιβαλλοντικό πυλώνα της θαλάσσιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με το προωθούμενο νομοσχέδιο ενσωματώνεται στην εθνική έννομη τάξη η κοινοτική οδηγία 2008/56 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων «σχετικά με το πλαίσιο της κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία –πλαίσιο για την θαλάσσια στρατηγική)» Η οδηγία αυτή αποτελεί τον περιβαλλοντικό πυλώνα της μελλοντικής θαλάσσιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εστιακό σημείο του νομοσχεδίου είναι η επίτευξη της καλής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος έως το 2021. Μέσα από κοινούς στόχους και αρχές ορίζονται θαλάσσιες περιφέρειες που αποτελούν μονάδες διαχείρισης, επιτρέποντας την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών. Για κάθε θαλάσσια περιφέρεια, αναπτύσσεται θαλάσσια στρατηγική προστασίας και διαχείρισης. Κατά την διαμόρφωση και ανάπτυξη των θαλάσσιων στρατηγικών, είναι αναγκαία η ενεργός συνεργασία μεταξύ κρατών μελών καθώς και με τρίτες χώρες.

Στο πλαίσιο αυτό καλείται η χώρα να εκπονήσει μια θαλάσσια στρατηγική για τα θαλάσσια ύδατα η οποία πρέπει να αντανakλά τις συνολικές προοπτικές της αντίστοιχης θαλάσσιας περιφέρειας. Η θαλάσσια στρατηγική θα κορυφωθεί με την θέσπιση και εφαρμογή προγραμμάτων μέτρων για την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

Κατά την ανάπτυξη των θαλάσσιων στρατηγικών, η χώρα αναπτύσσει δραστηριότητες στο πλαίσιο των ήδη υφιστάμενων συμβάσεων για τις περιφερειακές θάλασσες –σύμβαση της Βαρκελώνης για τη Μεσόγειο θάλασσα.

Ως πρώτο βήμα στην προπαρασκευή προγραμμάτων μέτρων, της κάθε θαλάσσιας περιφέρειας, πρέπει να διενεργείται ανάλυση των χαρακτηριστικών ή των πιέσεων και των επιπτώσεων στα νερά, καθώς και μια οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης τους και του κόστους της υποβάθμισης τους.

Βάσει των αναλύσεων αυτών, θα αποφασίζεται για τα θαλάσσια ύδατα μια δέσμη χαρακτηριστικών ιδιοτήτων της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών.

Η ενεργός συμμετοχή του ευρύτερου κοινού στη θέσπιση, την εφαρμογή και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών, είναι αναγκαία και διασφαλίζεται μέσα από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ), χαράσσει και εκφράζει εθνικά την περιβαλλοντική πολιτική η οποία αποτελεί παράγοντα αξιολόγησης των άλλων τομεακών εθνικών πολιτικών.

Για την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου και την υλοποίηση των στόχων και των γενικών κατευθύνσεων της οδηγίας, απαιτείται ο προσδιορισμός των αναγκαίων διοικητικών δομών, κανόνων και διαδικασιών, που θα διασφαλίσουν τον απαιτούμενο συντονισμό των πολιτικών σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης. Κινητήριο μοχλός για την υλοποίηση αυτών των στόχων είναι η συμμετοχή ενεργού και ενημερωμένου κοινού στη διαδικασία σχεδιασμού και λήψης των πολιτικών αποφάσεων.

Άρθρο 1

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι νόμος εκδίδεται σε συμμόρφωση με την οδηγία 2008/56/ΕΚ.

Κεφάλαιο I Γενικές διατάξεις Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία καθιερώνει πλαίσιο για την ανάπτυξη θαλάσσιων στρατηγικών με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον [το αργότερο έως το έτος 2021], καθώς και τη συνεχή προστασία, τη διαφύλαξη και την πρόληψη κάθε υποβάθμισής του εν λόγω περιβάλλοντος.

Για τους σκοπούς του νόμου , ως «περιβαλλοντική κατάσταση» νοείται η συνολική κατάσταση του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή, τη λειτουργία και τις διαδικασίες των συστατικών του θαλάσσιων οικοσυστημάτων από κοινού με τους φυσικούς φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς και κλιματικούς παράγοντες, καθώς και τις φυσικές και χημικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων των οφειλόμενων σε ανθρώπινες δραστηριότητες στην αντίστοιχη περιοχή.

Άρθρο 3 Πεδίο εφαρμογής

Ο νόμος ισχύει για όλα τα ευρωπαϊκά ύδατα στην θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία υπολογίζονται τα χωρικά ύδατα, μέχρι τα όρια της περιοχής που καλύπτει η

εθνική κυριαρχία ή η δικαιοδοσία των κρατών μελών συμπεριλαμβανομένου του βυθού των ως άνω υδάτων και του υπεδάφους. Τα εν λόγω ύδατα εν συνεχεία αναφέρονται ως «ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατα».

Άρθρο 4 Ορισμοί

Το άρθρο αυτό αποβλέπει στον καθορισμό του περιεχομένου των βασικών όρων που διέπουν το νόμο, «θαλάσσια ύδατα», "θαλάσσια περιοχή", "θαλάσσια στρατηγική", "οικολογική κατάσταση", "καλή περιβαλλοντική κατάσταση", "κριτήρια", περιβαλλοντικός στόχος", Ρύπανση", "περιφερειακή συνεργασία", "περιφερειακή σύμβαση». Οι έννοιες των όρων καθορίζονται με κριτήριο την επιστημονική ακρίβεια και πληρότητα και σύμφωνα με το κοινοτικό κεκτημένο και η διατύπωσή τους επηρεάζει τις κατευθύνσεις ερμηνείας του νόμου.

Άρθρο 5 Θαλάσσιες περιοχές και υποπεριοχές

1. Η αρμόδια αρχή σε εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το νόμο , λαμβάνουν δεόντως υπόψη ότι τα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατα αποτελούν συστατικό στοιχείο της Μεσογείου Θαλάσσης.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί, για να λάβουν υπόψη τις ιδιομορφίες κάποιας επιμέρους περιοχής, να εφαρμόζει το νόμο αναφερόμενη σε υποδιαιρέσεις των θαλάσσιων υδάτων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1, εφόσον η οροθέτηση ανάλογων υποδιαιρέσεων συμφωνεί προς τις κατωτέρω θαλάσσιες υποπεριφέρειες στη Μεσόγειο Θάλασσα:

- (i) στη Δυτική Μεσόγειο Θάλασσα, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ισπανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας
- (ii) στην Αδριατική Θάλασσα, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ιταλίας και της Σλοβενίας
- (iii) στο Ιόνιο Πέλαγος, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ελλάδας, της Ιταλίας και της Μάλτας
- (iv) στο Αιγαίο Πέλαγος, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ελλάδας και της Κύπρου.

Άρθρο 6 Θαλάσσιες στρατηγικές

Η αρμόδια αρχή καταστρώνει, όσον αφορά την αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια, θαλάσσια στρατηγική για τα θαλάσσια ύδατα σύμφωνα με το κατωτέρω σχέδιο δράσης:

(α) Προετοιμασία:

(i) αρχική εκτίμηση, η οποία πρέπει να ολοκληρωθεί έως [4 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], της επικρατούσας περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά σύμφωνα με το άρθρο 7

(ii) καθορισμός, που πρέπει να ολοκληρωθεί έως [4 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1

(iii) θέσπιση, έως [5 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], σειράς περιβαλλοντικών στόχων, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1

(iv) θέσπιση και υλοποίηση, έως [6 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], εκτός των περιπτώσεων για τις οποίες υφίστανται διαφορετικές προβλέψεις στην αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία, προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική επικαιροποίηση των στόχων σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1

(β) Προγράμματα μέτρων:

(i) κατάρτιση, το αργότερο έως το 2016, προγράμματος μέτρων με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφοι 1, 2 και 3

(ii) έναρξη της επιχειρησιακής λειτουργίας του προγράμματος που προβλέπεται στο στοιχείο (i) το αργότερο έως το 2018 σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 6.

Άρθρο 7

Περιφερειακή συνεργασία

1. Η αρμόδια αρχή σε συνεργασία με την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους που γειτνιάζουν στην ίδια θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια συντονίζουν τις ενέργειές των για να επιτευχθούν οι στόχοι του νόμου. Εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις ήδη καθιερωμένες θεσμικές δομές της συγκεκριμένης θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας.

2. Για τους σκοπούς του νόμου, η αρμόδια αρχή και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια εντός της θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας για να συντονίζουν τις ενέργειές των με τρίτες χώρες που διαθέτουν κυριαρχία ή δικαιοδοσία σε ύδατα της ίδιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας. Στο εν λόγω πλαίσιο, τα κράτη μέλη βασίζονται κατά το δυνατόν σε υφιστάμενα προγράμματα και δραστηριότητες που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο δομών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

Άρθρο 8

Αξιολόγηση

1. Η αρμόδια αρχή διενεργεί αρχική εκτίμηση των θαλάσσιων υδάτων η οποία μεταξύ άλλων καλύπτει τα εξής:

(α) ανάλυση των βασικών χαρακτηριστικών και της επικρατούσας περιβαλλοντικής κατάστασης στα εν λόγω ύδατα βάσει του μη εξαντλητικού καταλόγου στοιχείων του πίνακα 1 του παραρτήματος II, η οποία καλύπτει τα είδη των οικολογικών ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικοχημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία

(β) ανάλυση των κυρίαρχων πιέσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανόμενης κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, στα χαρακτηριστικά και την περιβαλλοντική κατάσταση των ως άνω υδάτων βάσει του μη εξαντλητικού καταλόγου στοιχείων που αναφέρονται στον πίνακα 2 του παραρτήματος II, η οποία καλύπτει την ποιοτική και ποσοτική αναλογία των επιμέρους πιέσεων καθώς και τις διακρινόμενες τάσεις

(γ) οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης τους και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Οι αναλύσεις που αναφέρονται στην ως άνω παράγραφο 1 λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα στοιχεία που αφορούν τα παράκτια, μεταβατικά και εγχώρια ύδατα τα οποία καλύπτονται από τις διατάξεις του ν.3199/2003 και του Π.Δ.51/2007 ώστε να προκύπτει καθολική εκτίμηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 9 **Καθορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης**

1. Συναρτήσει της αρχικής εκτίμησης η οποία διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή ορίζει για τα θαλάσσια ύδατα και τις θαλάσσιες υποπεριφέρειες, δέσμη χαρακτηριστικών ιδιοτήτων της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, βάσει των γενικών χαρακτηριστικών ποιοτικής περιγραφής, των κριτηρίων και των προτύπων που προβλέπονται στην παράγραφο 3. Προς τούτο λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία που αναφέρονται το παράρτημα II και ιδίως τις κατηγορίες οικολογικών ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικοχημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία.

2. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στην Ευρ.Επιτροπή τη διενεργηθείσα εκτίμηση σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, καθώς και όσα ορίζουν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το αργότερο εντός τριών μηνών μετά την ολοκλήρωση των τελευταίων.

Άρθρο 10 **Καθορισμός περιβαλλοντικών στόχων**

Βάσει της αρχικής εκτίμησης η οποία διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή καθορίζει για εκάστη των θαλάσσιων περιφερειών αναλυτική δέσμη περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών για τα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τον μη εξαντλητικό κατάλογο χαρακτηριστικών του παραρτήματος III.

Κατά την εκπόνηση των εν λόγω στόχων και δεικτών, λαμβάνεται υπόψη η συνεχιζόμενη εφαρμογή των ήδη υφιστάμενων περιβαλλοντικών στόχων που έχουν ορισθεί σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο όσον αφορά τα εν λόγω ύδατα.

Άρθρο 11 **Πρόγραμμα παρακολούθησης**

Βάσει της αρχικής εκτίμησης που διενεργείται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή διαμορφώνει και υλοποιεί συντονισμένα προγράμματα παρακολούθησης για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων τους συναρτήσει των καταλόγων που περιέχονται στα παραρτήματα II και IV και σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9.

Τα εν λόγω προγράμματα πρέπει να είναι συνεπή εντός των θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών και να βασίζονται στις διατάξεις περί αξιολόγησης και παρακολούθησης που ορίζονται από τη σχετική κοινοτική νομοθεσία ή απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

Κεφάλαιο III
Θαλάσσιες στρατηγικές: Προγράμματα μέτρων
Άρθρο 12
Προγράμματα μέτρων

1. Η αρμόδια αρχή επιβάλλει μέτρα για να επιτευχθεί η καλή περιβαλλοντική κατάσταση όπως ορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1. Τα εν λόγω μέτρα εκπονούνται βάσει της αρχικής εκτίμησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1. Τα μέτρα αυτά συνιστούν το πρόγραμμα μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα μέτρα που απαιτούνται από τη σχετική κοινοτική νομοθεσία ή από αντίστοιχες διεθνείς συμφωνίες.

2. Κατά την εκπόνηση του προγράμματος μέτρων η αρμόδια αρχή αποδίδει τη δέουσα σημασία στην αειφόρο ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των υπό μελέτη μέτρων. Τα μέτρα να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά, ενώ παράλληλα διενεργούν εκτιμήσεις του αντικτύπου, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών αναλύσεων οικονομικής αποδοτικότητας, πριν από την εισαγωγή οιασδήποτε νέου μέτρου.

Άρθρο 13
Ειδικές περιοχές

1. Η αρμόδια αρχή μπορεί για τους λόγους που περιγράφονται παρακάτω να ορίσει ότι σε μια περιοχή, είναι αδύνατο να επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι με μέτρα τα οποία λαμβάνει. Προς τούτο οφείλει να προσδιορίσει επακριβώς την εν λόγω περιοχή στο πρόγραμμα μέτρων του και να παράσχει στην Επιτροπή τα αποδεικτικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για να τεκμηριώσει την άποψή του. Οι λόγοι είναι:

(α) δράση ή αδράνεια εκ μέρους άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας
(β) φυσικές αιτίες ή ανωτέρα βία
(γ) τροποποιήσεις ή μεταβολές των φυσικών χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων λόγω δράσεων που αναλαμβάνονται για επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος που είναι σημαντικότεροι από τις αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.
Ωστόσο, η αρμόδια αρχή οφείλει να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ad hoc για την πρόληψη οιασδήποτε περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θιγόμενων θαλάσσιων υδάτων και για το μετριασμό των αρνητικών επιπτώσεων στην αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια.

Άρθρο 14
Συστάσεις για Κοινοτική Δράση

Όταν ένα κράτος μέλος εντοπίζει θέμα το οποίο έχει αντίκτυπο στην περιβαλλοντική κατάσταση των ευρωπαϊκών θαλάσσιων υδάτων του και το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο, ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά και παρέχει τις απαραίτητες αποδείξεις για να τεκμηριώσει την άποψή του.

Κεφάλαιο IV
Επικαιροποίηση, εκθέσεις και ενημέρωση του κοινού
Άρθρο 15
Επικαιροποίηση

1. Η αρμόδια αρχή μεριμνά για την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών των θαλάσσιων περιφερειών. Προς τούτο επανεξετάζει τα εξής στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών τους κάθε έξι έτη μετά την αρχική θέσπισή τους:

- (α) την αρχική εκτίμηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 και το άρθρο 8 παράγραφος 1, αντιστοίχως
- (β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 1
- (γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1
- (δ) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2.

2. Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις επικαιροποιήσεις λόγω των διενεργούμενων επανεξετάσεων βάσει της παραγράφου 2, διαβιβάζονται στην Επιτροπή και σε κάθε άλλο εμπλεκόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 16
Ενδιάμεσες εκθέσεις

Η αρμόδια αρχή εντός τριών ετών από τη δημοσίευση κάθε προγράμματος μέτρων ή επικαιροποίησης σχετικών προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 16, υποβάλλει στην Επιτροπή ενδιάμεση έκθεση η οποία περιγράφει την πρόοδο που έχει συντελεστεί στον τομέα εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος.

Άρθρο 17
Δημόσια διαβούλευση και ενημέρωση του κοινού

Η αρμόδια αρχή μεριμνά για την ενεργό συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων μερών στην εφαρμογή του νόμου, ιδίως δε στη θέσπιση των θαλάσσιων στρατηγικών που προβλέπονται στα κεφάλαια II και III καθώς και στην επικαιροποίησή τους σύμφωνα με το άρθρο 15. Προς τούτο η αρμόδια αρχή δημοσιεύει και διαθέτει προς σχολιασμό στο κοινό συνόψεις των στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών ή των αντιστοίχων επικαιροποιήσεών τους, ως εξής:

- (α) την αρχική εκτίμηση και τον ορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης
- (β) τους περιβαλλοντικούς στόχους
- (γ) τα προγράμματα παρακολούθησης
- (δ) τα προγράμματα μέτρων

3. Επίσης εξασφαλίζεται η πρόσβαση στα έγγραφα γενικότερης τεκμηρίωσης και τις πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάστρωση των θαλάσσιων στρατηγικών. Ιδίως διατίθενται στο κοινό μέσω του Διαδικτύου ή οποιουδήποτε άλλου ενδεδειγμένου τηλεπικοινωνιακού μέσου τα στοιχεία και οι πληροφορίες που προκύπτουν από την αρχική εκτίμηση και τα προγράμματα παρακολούθησης.

ΜΕΡΟΣ Β
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α
ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ
Άρθρο 18

Με το άρθρο αυτό συνιστάται Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής η οποία είναι πολιτικό όργανο που υπάγεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Κύριος ρόλος της Επιτροπής είναι η χάραξη της πολιτικής για την διαχείριση και προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, με στόχο την επίτευξη της αναγκαίας συναίνεσης σε πολιτικό επίπεδο για την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου. Πρόεδρος της Επιτροπής είναι ο Υπουργός ΠΕΚΑ. Η σύνθεση της Επιτροπής μπορεί να αλλάζει με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ.

Άρθρο 19
Αρμόδια αρχή

Με το άρθρο αυτό προσδιορίζεται ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του νόμου η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου ΠΕΚΑ. Για να επιτελέσει αποτελεσματικά το έργο της εμπλουτίζονται περαιτέρω και εξειδικεύονται οι ήδη θεσμοθετημένες αρμοδιότητές της. Για την υποστήριξη του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων συστήνεται Γνωμοδοτική Επιτροπή Εμπειρογνομόνων από άλλες δημόσιες αρχές, παραγωγικές τάξεις, επιστημονικοί φορείς και εμπειρογνώμονες, περιφερειακές συμβάσεις, ΟΤΑ και περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Άρθρο 20

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι υποδιαιρέσεις των θαλάσσιων περιοχών της χώρας για την εφαρμογή του νόμου.

Άρθρο 21
Παραρτήματα

Προσαρτώνται τα παραρτήματα που περιλαμβάνει και η οδηγία 2008/56/ΕΚ εκτός του παραρτήματος II

Άρθρο 22

Καθορίζεται η ισχύς του νόμου.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚ. ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

**Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ**

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**

**ΔΗΜ. ΔΡΟΥΤΣΑΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

**ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ**

**Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

**ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ
ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ